

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 656/2020
10.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Сокнић, адвокат из ..., против извршних дужника ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ... и ЕЕ из ..., ради спровођења извршења одређеног решењем о извршењу Основног суда у Пожаревцу И.И 275/2019 од 08.07.2019. године, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Пожаревцу и Јавног извршитеља Марка Николића, именованог за подручје Вишег суда у Пожаревцу и Привредног суда у Пожаревцу, на седници одржаној 10.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ВРАЋАЈУ СЕ списи предмета И.И 275/2019 Основном суду у Пожаревцу.

Образложење

Јавни извршитељ Марко Николић, именован за подручје Вишег суда у Пожаревцу и Привредног суда у Пожаревцу, из Пожаревца, решењем И.И 550/2019 од 24.01.2020. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету, укинуо све спроведене извршне радње и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Основном суду у Пожаревцу, као стварно надлежном суду. У образложењу је указао, да је Основни суд у Пожаревцу, 15.07.2019. године доставио јавном извршитељу решење о извршењу И.И 275/2019 од 08.07.2019. године, којим је одређена предаја непокретности и наложено дужнику уклањање даске и лимова који чине шупу и надстрешницу. Како се у конкретној ситуацији ради о радњи која гласи на чињење, односно како је извршни дужник обавезан на уклањања даски и лимова оценио је да јавни извршитељ није стварно надлежан за поступање у овом предмету, указујући да је одредбом члана 4. Закона о извршењу и обезбеђењу прописано, да у случају када обавеза гласи на трпљење, за спровођење извршења је искључиво надлежан суд.

Основни суд у Пожаревцу није прихватио стварну надлежност, већ је списе предмета уз допис И.И 275/2019 од 19.11.2020. године доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између тог суда и јавног извршитеља за поступање у овом предмету. У образложењу је указао, да сматра да је јавни извршитељ засновао надлежност за поступање у овом предмету, налогом извршном повериоцу за уплату предујма, као и предузимањем радње достављања решења о извршењу странкама и да је у међувремену дошло до атракције надлежности

и то доношењем Закона о изменама и допунама Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ број 54/19) који предвиђа одредбом члана 360. став 2. да је за спровођење извршења ради предузимања радње, коју може предузети друго лице искључиво надлежан јавни извршитељ. Поред тога, да се у конкретној ситуацији ради о извршењу предајом непокретности у државину, што је искључива надлежност јавног извршитеља, у складу са одредбом члана 355. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу и да уколико се и ради о чинидби, односно радњи коју може да предузме и друго лице (уклањање дасака и лимова који чине шупу и надстрешницу) и та радња од 01.01.2020. године, спада у искључиву надлежност јавног извршитеља.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу надлежности на основу одредбе члана 22. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу – ЗИО („Службени гласник РС“ бр. 106/15, 106/16 – аутентично тумачење, 113/17 – аутентично тумачење, 54/19 и 9/20 – аутентично тумачење) и одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да у конкретној ситуацији не постоји сукоб надлежности за који би Врховни касациони суд био надлежан да одлучује.

Одредбом члана 22. став 1. ЗПП је прописано да, сукоб надлежности између судова исте врсте решава заједнички непосредно виши суд. Одредбом става 2. овог члана, да, сукоб надлежности између судова разне врсте решава Врховни касациони суд.

Наиме, јавни извршитељ је дипломирани правник именован од стране министра правде и извршава јавна овлашћења која су му поверена законом, своју делатност обавља као предузетник или као члан ортачког друштва чији чланови су искључиво јавни извршитељи. Његов положај, права и обавезе прописани су Законом о извршењу и обезбеђењу.

Како се у конкретној ситуацији не ради о сукобу надлежности између судова исте врсте, нити судова разне врсте, већ о сукобу надлежности између суда опште надлежности и јавног извршитеља, то не постоји сукоб надлежности за који би Врховни касациони суд био надлежан да одлучује у смислу члана 22. ЗПП, због чега се списи предмета враћају Основном суду у Пожаревцу.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић